TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office

Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kapitalismin kansainvälisyys

Teoksessaan "The Bankruptcy of Capitalism" esittää Sydney R. Campion seuraavat tapaukset osottaakseen kapitalismin kansainvälisen luonteen:

"Pappien ja valtiomiesten äänekkäästi vaatiessa lisää ihmisuhreja, haavotettiin poikiamme kamalassa Dardanellien taistelussa englantilaisen pääoman Konstantinopolissa valmistamilla räjähdyspommeilla ja kuulilla. Kun englantilaiset pojat taistelivat hunneiksi nimitettyjä miehiä vastaan, lähetettiin Lontoon tokilta laivalastittain pippuria Saksaan, jotta vihollinen voisi valmistaa niin sanottua kyynelkaasua, jolla sotamiehiämme sokaistiin. Kruppin isännöitsijän, tri Wilhelm Muelhonin ilmotuksen mukaan lähetettiin v. 1915 Kruppin tehtaista Englantiin neljännesmiljoonaa tonnia terästä, nähtävästi siinä tarkotuksessa, että brittiläiset asetehtaat kykenisivät valmistamaan tarpeellisia murhavälineitä saksalaisten työläisten surmaamiseksi. Suuri ranskalainen taistelulaiva "Leon Gambetta" upotettiin Välimerellä itävaltalaisesta sotalaivasta laukaistulla torpeedolla. Seitsemänsataa ranskalaista merisotilasta tuhoutui. Torpeedo, joka toi surman seitsemällesadalle urhoolliselle liittolaisellemme, oli valmistettu englantilaisten pääomalla. Mitä enemmän Englannin kansa sanomalehtien ja valtiomiesten yllytyksestä pauhasi kaiseria vastaan ja vaati sodan jatkamista, sitä enemmän joutuivat he maksamaan kaiserille voitto-osinkoa. Minkätähden? Kaiseri oli Kruppin tehtaan osakas. Useissa räjähdyskuulissaan Englanti käytti Kruppin aika-sytykkeitä ja koko sodan ajan maksoi Englanti Kruppin tehtaalle palkkiota jokaisesta pommista, jossa käytettiin sanottua patenttisytykettä. Neljä ja puoli vuotta kestäneen sodan kuluessa laukastiin tuhansia miljoonia räjähdyskuulia. M i l j o o n a n räjähdyskuulaa maksaa 50,000 puntaa. Sodan päätyttyä oli Kruppin tehtaalle maksettava miljoonia puntia patenttikorvausta. Saksalaiset ampuivat kuularuiskuilla, joilla oli englantilaisen firman patentti. Vaikka molempien maiden työväestö oli villitetty käymään toistensa kurkkuun lyödäkseen mäsäksi toistensa aivot, koska Jeesuksen Kristuksen palvelijat ja valtiomiehet käskivät niin tekemään, antoi Saksan hallitus Englannin asetehtaille 6 prosentia palkkiota jokaisesta patenttikuularuiskusta."

JÄTTILÄISMÄINEN PANKKI-SKANDAALI

Muuan ranskalainen pankki, nimeltä Kiinan Teollisuuspankki, on joku päivä sitten sulkenut ovensa, velkojen ollessa ennakkotietojen mukaan noin 800 miljoonaa frangia enemmän kuin varojen. Pankin johtajia on m.m. Ranskan ulkoasiain sihteerin Philippe Berthelotin veli Andre Berthelot.

Pankki on alunpitäen perustettu Ranskan imperialismin etuja ajamaan kaukaisessa idässä. Sen takana ovat olleet Ranskan huomattavimmat rahamiehet ja sillä on ollut likeisiä vuorovaikutuksia Ranskan ulkomaaviraston kanssa. Pankki on kauan aikaa ollut vararikkoisessa tilassa, mutta sitä on salattu ulkopuolisilta ja salaamisessa on avullisena toiminut ulkomaavirasto, jonka luotolla pankki on jo pitkän aikaa huijausta harjottanut mitä laajimmassa mittakaavassa. Mahdollista on myöskin, että Ranskan valtion varoja on tämän laitoksen lopullisessa keikauksessa menetetty tuntuvasti.

Joka tapauksessa on Kiinan Teollisuuspankin vararikko saanut aikaan suurenmoisen hälinän ja skandaalin ja edustajahuoneessakin sen seuraukset ovat tulleet näkyviin. Porvariston äärimmäinen vasemmisto ja oikeisto on liittynyt yhteen vaatimuksissa, jotka tarkottavat pankin asioitten perusteellista tutkimista ja kaikkien syyllisten rangaistukseen saattamista.

Tätä vaatimusta ei niinkään paljoa painosteta itse petoksien takia, sillä nehän oleellisina kuuluvat kapitalistiseen järjestelmään, vaan siksi että Ranskan luotto tämän pankkikeikauksen ja sen yhteydessä tapahtuneitten paljastusten kanssa on saanut ankaria iskuja.

Tästä skandaalista on liikkeellä monenmoisia huhuja ja ilma on niitten johdosta täynnä sähköä. Paljastusten tekijänä niitten mukaan on Britannian ulkomaavirasto ja kuiskeitten mukaan on tavalla taikka toisella Standard Oil Companykin siihen sekaantunut, mikä puolestaan osottaa suurten rahamiesten ja eri maitten hallitusten likeisen kosketuksen.

Suurimpien tappioitten arvellaan Kiinan kärsineen, mikä juuri eniten Ranskan luottoa kaukaisessa idässä horjuttaa, jota hyväkseen käyttäen Britannia Ranskan kustannuksella lyö mynttiä. Tämä pankkikeikaus saa näinmuodoin kauaskantoisemmin luonteen, kun siihen sekaantuvat imperialistiset edut ja kun sen kautta kaikki pelissä harjotetut roskaiset petokset ja temput tulevat paljastetuiksi.

Mutta ei tässä kyllin, vaan jutun yhteydessä paljastuu vielä toisiakin puolia. Kerrotaan näet, että Ranskan raha-asiain ministeri Paul Doumer olisi ollut osallisena Kiinan Teollisuuspankin tappamisessa ja hänen tekojensa syyksi ilmotetaan se, että hän edustaa erästä toista rahalaitosta, joka on pahimpia Kiinan Teollisuuspankin kilpailijoita. — Yksityisten ryhmien etujen nimessä saavat siis koko valtion edut väistyä.

Mitenkä monta häväistysjuttua tämän pankkikeikauksen yhteydessä tuleekaan paljastumaan on etukäteen vaikea sanoa. Joka tapauksessa se on asettanut Ranskan hallituksen ikävään asemaan ja vain suurilla ponnistuksilla on nykyisen pääministerin onnistunut säilyttää valta-asemaansa jutun paljastumisen jälkeen. Asian johdosta on jo kerran hallituksen luottokin asetettu kyseenalaiseksi edustajahuoneessa, jolloin hallitus vain jonkun äänen enemmistöllä säilytti toistaiseksi nahkansa.

TYÖTTÖMYYDEN LISÄÄNTYMINEN

Työttömyys Yhdysvalloissa on synnyttänyt pelottavan tilanteen. Sitä on olemassa tänä päivänä enemmän kuin on luultukaan. Tammikuun alussa kaikista kaupungeista hankittujen tilastojen mukaan nousi työttömien lukumäärä viiteen miljoonaan. Heinäkuun 1 p:nä arvioitiin työttömien lukumäärä Yhdysvalloissa kuudeksi ja puoleksi miljoonaksi.

Jos Yhdysvalloissa on 35,000,000 työmiestä, silloin näemme että kuudes osa on jo joutunut työttömäksi. Jos lisääntymistä jatkuisi säännöllisesti samassa vauhdissa, niin kolmen vuoden kuluttua olisi jokainen työläinen Yhdysvalloissa joutilaana.

Mitä tulisi tapahtumaan jos työttömyys kaksinkertaistuisi nykyisestä määrästään? Mikään ei näy sitä estävän ainakaan muutamien kuukausien aikana. Mitään merkkejä "normaalitilaan" palautumisesta ei ole olemassa. Olot huononevat päivä päivältä, tyytymättömyys yltyy ja kapitalistit ovat voimattomat tilannetta muuttamaan.

Nykyiset olosuhteet tekevän enemmän agitatsionityötä kuin voisivat mitkään palkatut agitaattorit. Niiden jatkuminen jouduttaa nopeasti kapitalistisen järjestelmän hajoamista. Se on jo niin laho, ettei tahdo pysyä koossa millään pönkityksilläkään mailmantaloudellisessa merkityksessä.

TYÖVÄENLEHTIEN VAIKEUDET

Tarmokkaasti työväestön luokka-asiaa ajavien työväenlehtien ylläpito on vaivaloista. Päivälehden kustantaminen kysyy melkoisesti varoja ja kun työväenlehden kannatus riippuu kokonaan varattomista työläisistä, edellyttää sanomalehden taloudellinen menestys lujaa työväestön järjestyneisyyttä. Ellei lehden takana ole tietoisia kannatusjärjestöjä, on työväenlehden julkaiseminen melkein mahdotonta. Tämmöiset lehdet joutuvat porvariston hillittömän vainon alaiseksi ja porvaristo turvautuu kaikkiin mahdollisiin keinoihin vaikeuttaakseen työväen luokkataistelulehden taloudellista asemaa. Tilapäiset vaikeudet, kuten esimerkiksi suuremmat työnseisaukset, vaikuttavat heti työväenlehden talouteen.

Nämä seikat ovat syynä Butte Bulletinin nykyiseen ahdinkoon. Lehti on jo kuukauden päivät ollut lakkauksissa, ilmestyen ainoastaan ilmotuslapun kokoisena silloin tällöin, säilyttääkseen postioikeudet. Lehden julkaiseminen päivälehtenä on paikkakunnalla vallinneen työnseisauksen takia käynyt mahdottomaksi, mutta lehti ei silti aijo kuolla, vaan ilmestynee näistä päivistä alkaen viikkolehtenä. Bulletin on ollut rohkeasti ja selväpiirteisesti toimitettu lehti, ja suurien vaikeuksien ja vainojen keskellä on se uljaasti taistellut mahtavaa kuparitrustia vastaan, voittaen siten puolelleen joukkojen suosion ja paljon lukijoita. Mutta voidakseen käydä menestyksellisesti taistelua samaan suuntaan olisi lehden tukena pitänyt olla voimakkaita työväenjärjestöjä, mutta kuten asiat ovat, on tietoinen ja toimiva kannatusjoukko ollut liian vähävoimainen, joten lehden asema tuli heti uhatuksi ensimäisen vakavamman pulan sattuessa. Bulletin on ollut alituisen ilmotusboikotin alainen ja painopaperia on sen onnistunut hankkia vain suurilla vaivoilla ja kustannuksilla. Toivottavaa olisi, että lehti jälleen pääsee jaloilleen ja muutetaan päivälehdeksi, niin pian kuin kannatusjoukot on saatu järjestetyksi, sillä oma lehti on Butten orjuutetuille työläisille välttämätön taisteluase.

— Ensi aikoina kaikkien maitten keskustalaiset katselivat Kolmatta Internationalea suuruutensa korkeudesta, pitämättä sitä voimana, joka kannattaisi ottaa lukuun. Koska se oli herätetty eloon Neuvosto-Venäjän suurempien vaikeuksien aikana, näytti se heistä, kuten proletaarien ensimäinen maakin, olevan tuomittu varmaan kuolemaan. Mutta kun heidän nähtensä työmiehet, jotka eivät vielä olleet katkaisseet välejään heidän kanssaan ja joita he vielä toivoivat saavansa pitdätettyä, yhä päättävämmin alkoivat korottaa äänensä III:n internationalen puolesta, päättivät keskustan johtajat liittyä III:nteen Internationaleen, jotta vain onnistuisi kiskaista siltä pois pelottavat hampaat. — Turvautuen kaikkien maiden opportunistien vanhaan aatteeseen ilmottivat he olevansa periaatteellisesti yhtä mieltä Kolmannen Internationalen kanssa. Heidän muka tekisi vain mieli sen kanssa yhdessä harkita kysymystä kaikkien vallankumouksellisten puolueitten yhteensulattamisesta. Tämän ilmotuksen ajatus oli se, että kansainvälinen keskusta yhtenä kokonaisuutena ehdottaa Kolmannen Internationalen kanssa harkittavaksi millä perusteilla olisi mahdollista muodostaa kompromissielin, jonka tarkotuksena olisi ollut kommunististen periaatteiden sulattaminen yhteen keskustan taktiikan kanssa. Tämä manööveri ei onnistunut.

— Kuinka saattaa loiseläjien kopla pidättää yksityisomaisuutenaan kaikille välttämättömät työvälineet? Millä tavoin tämän laiskuriluokan yksityisomaisuus pysyy ja on pysynyt pystyssä näihin saakka? Missä ovat syyt siihen?

Syynä siihen on työkansan vihollisten erinomainen järjestyneisyys. Tätä nykyä ei ole ainoatakaan kapitalistista maata, jossa kapitalistit toimisivat yksitellen, eristäytyneinä yksilöinä. Päinvastoin jokainen heistä on ehdottomasti työnantajajärjestön jäsen. Ja juuri nämä työnantajaliitot pitävätkin kaiken käsissään, omaavat kymmentuhansia uskollisia asiamiehiä, jotka palvelevat heitä omantunnontarkasti. Kunkin kapitalistisen maan koko taloudellinen elämä on erinäisten työnantajajärjestöjen: syndikaattien, trustien ja suurten pankkiyhtymien täydellisen määräysvallan alainen. Nämä liitot omistavat kaiken ja määräävät kaikesta.

— Sosialismi ei kuulu salonkiherroille eikä ammattipolitikoitsijoille, se kuuluu työtätekevälle köyhälistölle. Se kuuluu niille joukoille jotka raatavat aamuvarhaisesta iltamyöhään tehtaissa, pelloilla, metsissä ja merien ulapoilla. Se kuuluu koko mailman proletariaatille.

Köyhälistöä ja sen toimintaa ei saa kytkeä teorian kaavoihin, niin arvokkaita kuin ne ovatkin. Elämä, jokapäiväinen elämä on teorian teoria, ja sille on annettava vapaat kädet. Sosialismi on olevassa elämässä, niinkuin veri lihassa; se elävöittää yhteiskunnan sairasta ruumista ja antaa sille tarpeellisen suoneniskun — kumouksen. — Revolutio.

— Kapinoiminen vallitsevaa hallitusjärjestelmää vastaan on aina oikein kapinallisten mielestä ja aina väärin niiden mielestä, jotka ovat hyökkäyksen alaisia. Mikään toiminta ei voi olla ehdottomasti oikeaa ja ehdottomasti väärää. ("Kahden oikeuden välillä ratkaisee voima." — Marx, Pääoma I osa.) — Dietzgen

S. S. JÄRJESTÖ

Oregon--Washington aluekomitean kokous

pidetään ensi sunnuntaina kello 3 iltapäivällä Portlandin s. s. osaston talossa. Kaikkien komitean jäsenten ehdottomasti on tultava kokoukseen, sillä käsiteltävänä tulee olemaan paljon erittäin tärkeitä asioita.

Palkkatyöläiset ja pikkuomistajat

Venäjän neuvostovalta on monta kertaa julistuksissaan todennut, että maailmansodan raskaat rasitukset ja sitä seuranneet vastavallankumouksellisten, tsaarinaikaisten kenraalien johtamat hyökkäykset ja kansalaissodat ovat tuottaneet ankaria kärsimyksiä ja puutetta kaikille Neuvosto-Venäjän kansalaisille. Kaupunkien ja teollisuuskeskusten työläiset ovat saaneet kärsiä nälkää. Laaja talonpoikaisväestö on ollut pakoitettu ei ainoastaan tulemaan toimeen entisellä puutteellisella maanviljelys ja työkaluskollaan, joka työssä on lakkaamatta kulunut ja huonontunut, vaan sen lisäksi antamaan jatkuvasti viljaa ja maanviljelystuotteita Neuvostovallalle, jaettavaksi sotajoukkojen ja teollisuuskeskusten sekä kaupunkien väestölle. Lisäksi ovat sotaliikkeet tuhonneet suuria alueita, joilla on käyty kiukkuisempia taisteluja päälle hyökkäävää vastavallankumouksellisten saartoketjua vastaan. Ja kaikki työtätekevät ainekset ovat saaneet lähettää parhaimmat voimansa, tarmokkaimmat ja tietoisimmat poikansa tuleen vihollista vastaan taistelurintamille.

Mutta kaikesta huolimatta on kestetty. Tarpeen vaatiessa on taistelulle luovutettu raskaimmatkin uhrit.

Talonpoikaisväestö on seisonut Neuvostovallan puolella, vaikka Neuvostovalta vielä ei ole voinut sille yhtä vähän kuin muullekaan väestölle antaa välttämättömiä tarpeita, työkaluja, vaatetus- ja muita sen taloudessa tarvittavia esineitä. Talonpojat ovat tähän asti saaneet vallankumoukselta vapaasti käytettäväkseen vain maan, joka ennen kuului porvaristolle. He ovat vapautuneet suorittamasta veroa kapitalisteille viljelemästään maasta. Kaikki kapitalistien heiltä kiristämät velkakirjat on kuoletettu. Talonpojasta on tullut maan viljelyksien todellinen isäntä. Hän ei voi myydä maata kenellekään, mutta hän voi sitä vapaasti viljellä, nauttia edukseen sen tuottamat hyvyydet. Kukaan ei voi ajaa talonpoikaa tilaltaan. Ja niin pian kuin Neuvostovalta on vapautunut ulkoisista päällehyökkääjistä, saa suuri osa Punaisessa Armeijassa vapauksiaan puoltaneista talonpojista palata kotiinsa parantamaan viljelyksiään. Samaan aikaan armeijasta vapautuneet teollisuustyöläiset pääsevät takaisin tehtaisiin, saavat tilaisuuden ryhtyä tuottamaan erilaisia tarvikkeita itseään ja talonpoikia varten. Silloin voi Neuvostovalta antaa talonpojille tehtaissa valmistettuja tuotteita, vaihtaa niillä talonpojilta viljaa ja muita elintarpeita teollisuudessa työskenteleviä varten. Jokainen saa työskennellä omaa etuansa ja samalla yhteisä etua silmällä pitäen. Ja jokainen on velvollinen työskentelemään. Laiskoina kuluttajia ei voi olla, koska työn tekeminen on elintarpeitten saannin ehtona, ellei ole työkyvytön, joista taas yhteiskunta ilman muuta pitää huolen.

Tämän ymmärtää venäläinen talonpoika pääpiirteissään. Se hyväksyy sen, sillä se tietää, että laiskoina ja ylellisesti eläneet tilanherrat ja pankkiirit ovat aina eläneet juuri talonpojan kustannuksella ja muutenkin olleet työtätekevän talonpojan pahimpina vitsauksina. Siksi se on kestänyt raskaat koettelemukset alistunut viljan pakko-ottoihin, koska se on ollut välttämätöntä raskaana taisteluaikana.

Toiselta puolen on talonpoika näinä taisteluvuosinakin saanut yhä uudelleen todistuksia siitä, kuinka kävisi, jos vastavallankumoukselliset, olkoot ne avoimesti kenraalien tai suurkapitalistien hahmossa esiintyneitä taikka menshevikien eli sosialivallankumouksellisten kaapuun pukeutuneina, saisivat vallan käsiinsä. Siitä on koltshakilaisten hallitus Siperiassa, denikinien wrangelien y. m. s. hallitukset etelässä ja englantilaisAamerikalaisten sosialivallankumouksellisten ja menshevikien nimen varjossa Pohjois-Venäjällä, antaneet kouraantuntuvia opetuksia. Kaikkialla noiden hallituksien vallassa olleilla alueilla ovat talonpojat ja työläiset nousseet niitä vastaan. Sillä nuo hallitukset ovat aina joko rohkeammin tai varovammin pyrkineet riistämään talonpojalta sen todellisen isäntävallan, jonka talonpoika vallankumouksessa saavutti. Eivät he ole voineet, eivätkä koskaan voikaan toisin menetellä. Sillä nehän kaikki tahtovat palauttaa kapitalistiseen yksityisomistusoikeuteen perustuvan järjestelmän ja sitä taas ei voi ajatellakaan muuten kuin talonpojan ja työmiehen todellisen isäntävallan poistamisen kautta.

Ei mikään muu kuin Venäjän talonpoikain suhtautuminen Työväen Neuvosto-valtaan, ole niin varmana todisteena siitä, että työväen vallankumous on talonpojille todellinen helpotus siitä ikeestä, jonka alaiseksi suurpääoma on heidät kapitalistisessa yhteiskunnassa painanut.

Venäjän talonpoika ei kuitenkaan tässä suhteessa ole erikoisasemassa. Sillä kaikissa maissa lepää työtätekevän talonpojan harteilla raskaita rasituksia. Niin on ollut ja niin tulee aina olemaan.

Talonpojan asema Suomessa ei suinkaan ole helpoimpia. Sen tuntevat parhaiten itse Suomen työtätekevät, keskikokoiset ja pikkutilalliset sekä torpparit. Pikku- ja keskikokoisten tilojen omistajat voivat kyllä milloin tahansa myydä tilansa. Mutta mitä etua siitä oikeudesta heille koituu? Ei kerrassaan mitään. Jos siitä on jollekin etua, niin se on vain talohuijareille, sellaisille, jotka ottavat ammatikseen keinotellakseen talokaupoilla. Työtätekevälle maanviljelijälle merkitsee talonsa myyminen ainoastaan palkkatyöläiseksi joutumista. Hän ei tavallisesti voi edes ajatellakkaan kykenevänsä menestyksellä vaihtamaan ammattia kapitalistisessa yhteiskunnassa, sen on myytyään talonsa ryhdyttävä kaupalla tai muulla keinottelulla elättämään itseään, käyttäen talosta saamansa pääomaa liikepääomana kauppa- tai keinottelualalla. Sillä noilla aloilla on ennestäänkin enemmän kuin riittävästi yrittäjiä, jotka omaavat paljon suuremman taitavuuden keinottelussa kuin työtätekevä talonpoika voi omata. Kokemus on osoittanut, että miltei jokaisessa tapauksessa kuin talonpoika on tilansa myynyt ja siitä saamillaan pääomilla yrittänyt rikastua kauppa-tai muulla keinottelualalla, on muutaman vuoden päästä käynyt niin, ettei hänellä ole ollut penniäkään jälellä. Ainoa "etu", mikä työtätekevällä talonpojalla on tilansa yksityisestä omistusoikeudesta, johon liittyy myöskin sen myyntioikeus, on se, että hänen talonsa on ainaisessa vaarassa joutua pakkomyynnin alaiseksi, vasaramarkkinain esineeksi suurpääomalle. Sillä juuri tuo yksi työomistuksellinen "vapaus" antaa varsinaisille kapitalisteille erinomaisen keinon puristaa työtätekevästä talonpojasta hyvyyttä pääomallensa aivan loppumattomiin, sälyttää talonpojan niskoille mitä raskaimpia yhteiskunnallisia verotaakkoja välillisten (tulliverojan y. m. s.) sekä välittömien verotusten ja rahapääoman koron muodossa. Talonpojalla ei sitä vastaan ole mitään muuta keinoa kuin kiristää vyötä, puskea yhä ahkerammin työtä pellollaan, huonontaa ruokaansa, pidentää työpäiväänsä, säästää vaatetuksessaan sekä kaikissa nautinnoissaan, ja jos voi tuloksillaan käyttää palvelijoita ja palkkalaisia tehdä kaikkensa kiskoakseen heistäkin mahdollisimman pienellä palkalla ulos työtä ja hikeä niin paljon kuin suinkin. Ja ellei hän kykene kaikkea sitä tekemään, häärää ulosottomies pian oven takana. Ulosottomiehen hahmossa saapuu suurpääoma kiristämään riutunutta ja loppuun uuvutettua talonpoikaa kurkusta, mittaamaan ulos ja pakkohuutokaupalla myymään hänen tavaransa ja talonsakin maksamatta jääneiden verojen, taikka velkojen ja velkojen korkojen siirtämiseksi maata ja koko kapittalistista taloutta hallitsevan suurpääoman holveihin. Toinen vielä loppuun kuluttamaton talonpoika saa silloin yrittää samalla tilalla, jos kykenee riittävästi raatamaan ja palkkalaisian sa häikäilemättömämmin riistämään, voidakseen suurpääomalle sen vaatimat lunnaat haalia. Ellei hänkään siihen kykene, käy hänelle kuten edeltäjälleen. Toisissa tapauksissa siirtyy vasaran alle joutunut tila suurmaanomistajalle, joka paremmilla keinoilla ja taitavammin spesialiseeratulla viljelystavalla sekä palkkalaisiin sovelletulla taylorsysteemillä puristaa enemmän lisäarvoa pääomalle kuin talonpoika sitä raskaimmillakaan ponnistuksillaan saattoi tehdä.

Näin on talonpojan asema Suomessa. Yksityisomistusoikeus on hänelle vain säälimättömin ruoska mitä ajatella saattaa. Maan myyntioikeus ei ole hänelle eduksia eikä siunaukseksi; se päinvastoin on hänelle karkein kirous ja pahin viisaus; se antaa suurpääomalle mahdollisuuden puristaa työtätekevästä talonpojasta viimeisenkin mehun kuin kypsästä hedelmästä konsanaan. Se antaa tilaisuuden verottaa talonpoikaa loppumattomiin aivan "laillisesti", sillä ellei talonpoika jaksa kaikkea hänen selkäänsä pantua verotusta sekä korkoja suorittaa käyttää kapitalisti, joka on sekä verojen että korkojen määrääjä hyväkseen maan myynti- että ostooikeutta, siirrättää pakkohuutokaupalla maan joko omaan taikka jonkun toisen työtätekevän talonpojan nimeen.

Ei mikään muu kuin kapitalistiseen yksityisomistusoikeuteen perustuva järjestelmä, voi saattaa talonpoikaa niin raskaaseen taloudelliseen riistonalaisuuteen. Työväen vallankumous ei koskaan voi (eikä se joka tahtoo poistaa kaiken toisen työntulosten riistämisen voisi sellaista yrittääkään) saattaa työtä tekevää talonpoikaa niin rajattomaan orjantyöhön kuin kapitalismi on sen painanut. Ei mitään muuta uhkaa käyttämällä kuin pakkohuutokaupoin tilalta pois häätämistä ja sen tuon tuostakin toteuttaminen voi pakoittaa työtätekevää talonpoikaa pinnistämään rajattomasti voimiaan ja vähentämään nautinnoitaan ja kulutustaan, kyetäkseen antamaan kaiken maasta puristamansa hyvyyden toisten haltuun. Eikä millään muulla kuin yksityisen omistus- ja maan myyntioikeuden poistamisella voi taata työtätekevälle talonpojalle pelastusta kapitalismin sen kannettavaksi asettamasta ikeestä. Jokainen järjestelmä ja jokainen hallitus, joka takaa talonpojalle maan viljemisoikeuden, on voimaton, vaikka sillä olisi kuinkakin ahnas halu, pakoittamaan talonpoikaa ylenmääräiseen raadantaan suorittaakseen sen maksettavaksi asetettuja liiallisia veroja tai muun nimellisiä rasituksia. Ja työväen vallankumous, työväen asettama hallitus ei koskaan voi olla antamatta talonpojille taattua maanviljelemisoikeutta, jota niin sanottu pakkohuutokauppa-uhka tai tilalta pois häätäminen ei saa rajoittaa niin kauan kuin talonpoika vaan tilallaan asuu ja sitä viljelee.

Tämän vuoksi ei yksikään työtätekevä talonpoika, joka omaa vähänkään käsityskykyä, osaa omilla aivoillaan ajatella, eikä sokeana kulje kapitalistisen agitatsionin perässä oman hirsipuunsa alle, voi jäädä kapitalistisen riitojärjestelmän puoltajaksi ja asettua suurpääoman tueksi vallankumouksellista työväestöä vastaan. Sitä ei ole tehnyt, eikä voi tehdä venäläinenkään talonpoika, vaikka onkin sangen vähätietoinen, sillä se on saanut jo käytännössä kokea vallankumouksen sille antamaa helpotusta, vaikka imperialismin rosvolaumat ovat estäneet neuvostovallan tähän asti antamasta teollisuuden avulla talonpojalle sen kaipaamaa välttämätöntä tukea.

Kaikkien muitten pikkuomistajain, paitsi kulashien ja joillakin muilla ovelilla petkutuskeinoilla elävien asema kapitalistisessa yhteiskunnassa on sama kuin työtätekevien talonpoikain. Sillä kaikkia niitäkin painaa raskaasti suurpääoman riisto, joka heihinkin nähden voi tehokkaasti puristaa saman yksityisen omistusoikeuden, myynti- ja ostovapauden, puhevilla pihdeillä.

Kun kaiken tämän lisäksi ei sulje silmiään siltä tosiasialta, että kapitalistinen tuotanto ja tavaravaihtojärjestelmä nykyisellä imperialismin asteelle kehityttyään, on ajanut suurpääomankin lisäarvon saalistamismahdollisuuden auttamattomaan umpikujaan, saa liiankin selvän käsityksen siitä, että työtätekevän väestön nopeasti huononeva asema on pelastettavissa ainoastaan perinpohjaisella järjestelmän muutoksella, yksityisen omistusoikeuden poistamisella, tuotantovälineiden sosialisoimisella mahdollisimman pian työtätekevän väestön yhteisen hallinto- ja määräysvallan alaiseksi. Mitä kauvemmin tämä muutos viipyy, sitä useampia tuotantolaitoksia jää seisomaan, sitä suurempaan rappiotilaan taloudellinen elämä almaantuu ja sitä pohjattomammat kärsimykset on kansojen kestettävänä ennen kuin elämä lopultakin on saatu ohjatuksi uusille urille.

K. Nomo.

Moskovan naiskongressi

MOSKOVA, kesäk. 15 p. (Kirjetieto) — Clara Zetkin esitti selostuksen naisten tasa-arvoisuuskysymyksestä sekä siitä, onko kommunistien puolueiden parlamenteissa taisteltava naisten yhdenvertaisuuden puolesta. Selostajan käsityksen mukaan on tämä taistelu tarpeellinen siellä, missä porvaristolla on valta käsissään. Asettaessamme tämän naisten poliittisen yhdenvertaisuuden vaatimuksen, eroavat kommunistit periaatteellisesti siinä demokraattien, jopa sosialidemokraattistenkin puolueiden vaatimuksista. Naisten poliittinen yhdenvertaisuus ei kommunisteilla ole lopullisena päämääränä, vaan ainoastaan keinona, joka helpottaa taistelua naisten vapauttamiseksi taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti. Scheidemannit näkevät porvarillisessa demokratiassa ainoan keinon naisen vapauttamiseksi. Riippumattomien sosialistien puolue horjuu tunnustaakseen porvarillista demokratiaa ainoana keinona pitäen sitä vain yhtenä niistä monista keinoista. Kommunistit käsittävät liiankin hyvin, että köyhälistön diktatuuri yksistään voi vapauttaa naisen. Me selitämme kommunistinaisten taistelun olevan vain yhden osan köyhälistön taistelusta poliittisen vallan valtaamiseksi ja köyhälistön diktatuurin perustamiseksi. Sen jälkeen Zetkin kuvaa naisten asemaa kapitalistisissa maissa, jossa naiset kärsivät kapitalistisesta sorrosta. Porvarillinen demokratia antaa naisille vain kuolleen, paperilla olevan tasa-arvoisuuden. Mitä tulee naisten osanottoon poliittiseen elämään, istuu tätä nykyä ainoastaan yksi nainen Yhdysvaltain parlamentissa. Englannissa annettiin naisille rajotettu äänioikeus, joka on sidottu 30 ikävuoden rajaan. Englannin alahuoneessa istuu myöskin yksi ainoa nainen. Kaupunginvirastoissa ei ole naisia missään johtavissa viroissa. Vain Neuvosto-Venäjällä on naisen asema kokonaan toisenlainen, ollen Brest Litovskin rauhanneuvottelukunnassa saman arvoisena jäsenenä. Porvaristo tahtoo pitää naista tietämättömyydessä ja jättää hänet taloudessa kiinni, sillä se tietää kyllä